

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobkyně: **B. R.**, trvale bytem P. 8-Č., V. 802/20, adresa pro doručování: P. 8-Č., K V. 238/36, v řízení zastoupená: Z. R., trvale bytem V. 802/20, P. 8-Č., adresa pro doručování P. 8-Č., K V. 236/36, jako obecnou zmocněnkyní, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 8** se sídlem Praha 8 – Libeň, Zenklova 35, zastoupenému JUDr. Milošem Červinkou, advokátem se sídlem Praha 1, Haštalská 27, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2010, čj: OV/P8/2006/4244/Hom/7**

t a k t o :

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.1.2010, kterým nevyhověl námitkám žalobkyně podaným proti exekuční výzvě ze dne 23.11.2009 čj: OV/P8/2006/4244/Hom/6.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobkyně není aktivně legitimována k podání žaloby, neboť nemá na udělení výjimky z míry zastavěnosti pozemku právní nárok a její udělení musí osvědčovat mimořádné okolnosti případu a výjimečnost situace, proto nedošlo k porušení práv na straně žalobkyně, neboť tato žádnými právy, která by mohla být napadenými rozhodnutími dotčena, nedisponuje. V daném případě se jedná o nezákonné umístění zahradního domku. Stavba přesahuje maximálně zákonnou míru zastavěnosti pozemku a o žádosti žalobkyně o udělení výjimky bylo pravomocně rozhodnuto tak, že výjimka udělena nebyla, neboť žalobkyně neprokázala výjimečnost či nějaký jiný relevantní důvod pro její povolení a vzhledem k tomu, že byly zamítnuty žádosti o udělení výjimky s maximální zákonné zastavěnosti pozemku a rozhodnutí o těchto žádostech bylo vždy potvrzeno odvolacím orgánem, má žalovaný za to, že je na místě zahradní domek odstranit, když žalobkyně nerespektovala pravomocná rozhodnutí o neudělení výjimky. Žalobkyně se snažila účelovým posunutím domku o cca 0,5 m obejít rozhodnutí o odstranění stavby, když namítala, že došlo k odstranění stavby a jejímu novému umístění. I nadále je umístění zahradního domku v rozporu s právními předpisy, upravujícími maximální míru zastavěnosti pozemku.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalovaný vydal dne 23.11.2009 exekuční výzvu, kterou byla žalobkyně vyzvána k odstranění stavby zahradního domku na pozemku parc.číslo 280 v katastr.území Čimice u rodinného domu č.p. 236, K V. 38, P. 8, a to nejpozději do

31.12.2009. Žalovaný uvedl, že povinné bylo rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 30.1.2008, čj: OV/P8/2006/4244/Hom/4 nařízeno odstranění nepovolené shora citované stavby, která byla postavena bez ohlášení či stavebního povolení. Proti tomuto rozhodnutí podala dne 25.2.2008 žalobkyně odvolání, které bylo rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního ze dne 7.4.2009, S-MHMP 205116/2008/OST/HN/JN zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno. Žalobkyně měla stavbu odstranit nejpozději do 20.7.2009, avšak do doby rozhodnutí – vydání exekuční výzvy stavba odstraněna nebyla. Stavební úřad proto v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 písm. c) určil náhradní lhůtu, v níž má být stavba odstraněna, do 31.12.2009. Proti exekuční výzvě podala žalobkyně námitky, které byly shledány napadeným rozhodnutím nedůvodnými. Žalovaný neakceptoval námitky žalobkyně, že stavba již byla odstraněna, konstatoval, že odstranění stavby se nerozumí pouze dočasné odstranění stavby a její následná instalace, ale její trvalé odstranění. Výklad pojmu – odstranění stavby – který zmiňuje žalobkyně je z hlediska stavebního úřadu nepřipustný, neboť obchází účel zákona. Navíc žalovaný neakceptoval žádost žalobkyně o prodloužení lhůty na odstranění stavby do 30.9.2010, neboť žalobkyně neodstranila stavbu v určené lhůtě do tří měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 30.1.2008 (tj. do 20.7.2009) a rovněž nedodržela náhradní lhůtu k odstranění určenou exekuční výzvou do 31.12.2009.

Soud se ještě před tím, než se zabýval žalobou samotnou, musel vypořádat s otázkou, zda žalobou napadené rozhodnutí podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s.ř.s.“) soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný. Podle ustanovení § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání takového rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.

Podle ustanovení § 109 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) nehrozí-li vážné nebezpečí, že účel exekuce bude zmařen, může exekuční správní orgán před nařízením exekuce vyzvat povinného ke splnění nepeněžitě povinnosti exekuční výzvou a určit mu náhradní lhůtu, v níž má být splněna. Podle odst. 3 se proti exekuční výzvě nelze odvolat.

V posuzované věci směřuje žaloba proti rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jako nedůvodné námitky žalobkyně proti exekuční výzvě. Exekuční výzvou byla žalobkyně vyzvána k odstranění stavby v náhradní lhůtě do 31.12.2009, neboť žalobkyně neodstranila stavbu ve lhůtě stanovené v pravomocném a vykonatelném rozhodnutí Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 7.4.2009, tedy do 20.7.2009. Výzva adresovaná žalobkyni není, jak ze shora uvedeného plyne, rozhodnutím o její povinnosti; příslušná povinnost odstranit stavbu byla v předmětné věci uložena žalobkyni již před vydáním této výzvy. Úkon správního orgánu tj. exekuční výzva adresovaná žalobkyni je tedy procesním úkonem vyzývajícím žalobkyni ke splnění stanovené povinnosti, který sám o sobě nezpůsobuje vznik, změnu nebo zánik práv nebo povinností žalobkyně, ani tato práva či povinnosti závazně neurčuje. Je procesním úkonem předcházejícím exekučnímu řízení, jímž se žalobkyně vyzývá k odstranění stavby v náhradní lhůtě; současně je touto výzvou upozorňována na to, že po marném uplynutí náhradní lhůty bude přikročeno k exekuci provedením náhradního výkonu. Jedná se o pouhý podnět směřující k tomu, aby žalobkyně svou povinnost dobrovolně splnila v náhradní lhůtě. Pak ale tato výzva, ani na tuto výzvu navazující napadené rozhodnutí žalovaného nejsou

rozhodnutími ve smyslu výše citovaného ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť nejsou úkonem správního orgánu, jímž by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti žalobce, a vzhledem k této skutečnosti jsou z přezkoumání soudem ve správním soudnictví vyloučena.

Soud v projednávané věci dospěl k závěru, že žaloba je nepřípustná, neboť žalobce se jí domáhá přezkoumání úkonu, který je z přezkoumání podle soudního řádu správního vyloučen (§ 70 písm. a/ s.ř.s.), a proto postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. a žalobu jako nepřípustnou odmítl.

Vzhledem k tomu, že soud rozhodl o odmítnutí podané žaloby, nerozhodoval již o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta 1. s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. ledna 2013

JUDr. Hana Veberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: